



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Cavillvs Qvintvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

publica didicisset ab alijs, ipse literis pari fide potuit comē-
 dare. Ceterū hīstoriam, quæ passim Aegēssipi noīe circū-
 fertur, vel ex eo constat autenticam esse, q̄ eam diu^o Ambro- Ambrosius,
 sius latinam reddiderit, id quod haudquāq̄ tantus vir fecis-
 set, ni certo sibi constitisset de autore. Sed si dederimus ad-
 uersario, trūm horū libros fuisse cōmenticios, quid aduer-
 sum reliquos hīscere valebit. De quorum libris nemo dubi-
 tat, quicq̄ nec paruo numero sunt, nec autoritatis a quouis
 cōtemnendæ. Ceterū præter innumeros scriptores, tot eius-
 dē rei monumenta sup̄extant, vt nō possit non impudentis-
 simus esse, qui cōtradīcere moliretur. Prætereo cōstantissi-
 mam famā, quā hīstoriæ legē, cum alijs, tum Hieronymus no Hieronymus,
 minatim appellat. Taceo Myrsilij, Methastenisq̄ Canones
 quibus hui^o hīstoriæ veritas exactæ cōprobari possit. Ve-
 reor em̄ ne mea prolixitas nimio lectorem affecerit tēdio.
 Sed candidiores boni cōsulent, scientes, q̄ argutationibus
 vsq̄ adeo prolixis, paucis v̄bis responderi non potest. Cæ-
 terum ista sufficere putamus ad efficacem earum labefacta-
 tionem.

CAVILLVS Q VINTVS.

At ecclesia Romana, verba ex passione Linī, quē tu
 lenonē potius aliquē, quam Linum fuisse blasphemias, de
 promptā annuatim decantat, id ne utiquam factura, si eā
 non legitime descriptam scierit. Inter cætera in passione
 Petri & hæc ponuntur verba. Vt autē portā ciuitatis vo-
 luit egredi Petrus, vidit sibi Christū occurrere, & adorās
 eū ait, Dñe quo vadis? Rñdit ei Christus, Romam venio
 iterū crucifigi. Et ait ad eū Petrus, Dñe iterū crucifigeris?
 Et dixit ad eū dñs, Etiam, iterū crucifigar. Petrus autē dix-
 it, Dñe reuertar, & sequar te. Et his dictis, dñs ascendit in
 cœlū. Petrus autē prosequutus est eū multo intuitu, atq̄
 dulcissimis lachrymis. Et quo id magis factum credat, hæc
 ctenus extat ibi loci ex ædificatum sacellum, vbi hæc habi-
 ta sunt verba.

RESPONSIO.

M I

Bene habet, q̄ vn̄iuerſalis eccleſia ſancta prophanum
hoc mendaciū contra Chriſtum, contra Paulū, immo con-
tra ipſummet Petrum, ac fidē catholicā nō decātat, Oriē-
tales enim eccleſiæ, q̄ ſat ſcio, & multi etiā in occidēte fi-
delium hāc vocē nō recipiūt. Romanā vero eccleſiam hęc
mendacia approbare, profiteri, decantare quid prohibet?
quæ mēdacijs eſt alioqui refertiſſima, potuit ne diſcipul⁹
apostolic⁹ hāc portēta horrēdiſſima toto cœtui fidelium
ſcribere, vt iā Chriſtus Petro occurſurus tunc e cœlis deſ-
cenderit? Et tanquam Petrus Chriſti verbis admonitus,
rurſum Romā ſeſe recepit fratribus ea, quæ euenerāt nun-
ciaturus. Quid Petr⁹ em̄ hac fabula ap̄ eos promouiffet
nō intelligo, quam vt pro ſeductore, & mendace habere
tur ab oībus. Qui quondā ad Iudæos de Chriſto loqui-
tus, vt Actū habet tertio, dixerat, oportet quidem cœ-
lum Ieſum Chriſtū ſuſcipere, vſq̄ in t̄pa reſtitutionis om-
nium quæ loquutus eſt deus p̄ os ſanctorū ſuorū, a ſeculo
prophetarum, Quō tunc ergo cœlū, terris Chriſtū reddi-
derat añ cōſummationem omniū, quæ circa diem iudicij
primū eſt futura, dicentib⁹ etiā Angelis ad eos, qui intue-
bātur Chriſtū in nube pergētē ad cœlum. Hiſc Ieſus, qui
aſſumptus eſt a vobis in cœlū ſic veniet, quē admodū vidi-
ſtis eū euntē in cœlū, Quod explanat Matthæus de aduē-
tu eiūſdē ad iudiciū. Videbunt, inquit, filium hominis ve-
nientē in nubib⁹ cœli, cū virtute multa, & maiestate, quē
admodum enim in nube aſcēderat. ſic in nube ad iudican-
dū reueniet. Ecce quā incōueniat credere, vt vnquā Chri-
ſtus in ea perſona, qua a nube correptus in cœlū deuola-
uit, in terras deſcēderit. Sed reuera ad diē iudicij primū a
fidelib⁹ expēctatur reditur⁹, vt ad eā ſententiā Pſalmiſta
quoq̄ alludit, Dixit dñs domino meo, ſede a dextris me-
is, donec ponā inimicos tuos, ſcabellū pedū tuorū. Vnde
nunquā adhuc perſonaliter deſcēdiſſe credit⁹, vt alicui ſan-
ctorū in terris apparuerit. Em̄ uero in cœlis ſemp apparere
dignat⁹ eſt, & abinde ad eos & loqui. Stephanus em̄ intē,
dēs in cœlū vidit gloriā dei, & Ieſum ſtantē a dextris ſtu-
tis dei, Et Paulū ap̄ propinquantē Damasco ſubito circū-

fulsit lux de coelo, qui cadens in terrā audiuit vocē dicen-
tem sibi, Saule Saule quid me psequeris. Qui tremens ac
stupens dixit, quis es dñe? Et ille, Ego sum Iesus Nazare-
nus, quē tu persequeris, quod ille de sua cōuersione miri-
ficatum illic cū Iudaeos alloquitur. Actū, xxij. tū ubi apd
Agrippam, & Festum praesidē, Actuum, xxvi. data ei se-
se defendendi copia proprijs verbis attestatur. Cum ireni-
(inquit) Damascū, cū potestate & permisso principū sacer-
dotum die media, in via vidi rex, de coelo supra splendo-
rē solis circūfulsisse, me lumen. Et Petro olim, an gentib⁹
praedicando sit Euangeliū hallucinanti, non quidē perso-
naliter Christus apparuit, sed in extasim raptum, ne quid
cōmune diceret, ac immundū edocuit. Et nusquā prorsus
post ascensionem suā alicui sanctorū apparuisse, in eo ha-
bitu, quo post resurrectionē suā, per dies quadraginta cō-
uersatus est cū discipulis, conuescebatur, & loquebat eis
de regno dei, Christū in sacra scriptura legimus, imo nec
aliquā appariturum prius, q̄ dies iudicij venerit, credimus,
fide catholica Christiani instructi. Quantū flagitium er-
go, tanta contra legē dei mendaciorū simulacra discipulo
apostolico attribuere, quibus bonū ille virtutis specimen
de sese praebuerat, eorumq; doctrinā pulchre percalluit.
Possē hic & de sacello, quod in hui⁹ mendacij robur ex-
structū est, non nihil dicere, & probare copiose, nullum sa-
cellum, nec aliquam basilicam ad aliquot annorum centu-
rias Romae, & locis ei adiacentibus exaedificatam fuisse,
sed Christianos in latebris, & speluncis subterraneis con-
uenire solitos vel ad mortem domini annunciandam, vel
hymnis & orationibus Christi suffragium, & diuinā gra-
tiam sibi demerendam.

RESPONSIO;

Intelligis lector, quid ex his aduersari⁹ moliaf. Nepe q̄
Christ⁹ p̄dicta nō sit locut⁹ Petro. At quā rōe? Nimis,
ga nūc e coelo descēderit Christ⁹, citra q̄ eo cōscēdisset

Actuum. iij.

Luce. xxij.

Matthæi. xxvi

I. Corin. ix.

I. Corin. xv.

sed nec vnq̄ inde discensurus est, ante iudicij diem, id quod ex sacris literis astruere conatur. Et primū, ex ipsius petri v̄bis actorū ca. iij. Oportet (inquit) cœlū Iesum Christū suscipere vsq̄ in tempora restitutionis omnium, quæ locut⁹ est de us per os sanctorū suorū a sæculo prophetarum. Quō ergo cœlum terris Christum reddiderat ante consummationem oim, quæ circa diē iudicij primū est futura? Respondemus, q̄ ex hac scriptura nihil amplius colligitur, q̄ q̄ Christus in cœlo perpetuo sit mansurus, donec ad iudicium venerit. Neq̄ istud quicq̄ aduersatur historiæ priori, q̄nquidē christus mirifica sua potestate se præsentē terris corporaliter & p̄sonaliter exhibere potest, manens in cœlo nihilomin⁹ apud dexterā patris incōuulsibiliter. Nā istud omnes, quotquot orthodoxi sumus, cotidie fieri nihil dubitamus, Christum enim in altaris sacramento vere p̄ntem credimus, & nihilomin⁹ apud patrē quoq̄, vere p̄ntem in cœlis. Dedit enim haud dubie ministris ecclesiæ, sui corporis consecrandi potestatem, quū dixit. Hoc facite in meā cōmemorationem. Et rursum quod consecratū est, affirmauit vere suū corp⁹ esse, quū dixerit. Hoc est enim corpus meū. Perspicuū est igitur, q̄ Petri v̄bis ab aduersario recensitis, nihil repugnat q̄ corporaliter, & p̄sonaliter Christus præsens fiat in terris. Neq̄ enim ab eius p̄sona corpus ei⁹ quouismodo separatur. Adde, q̄ nisi quis diuorū vitas, quæ ad magnā ecclesiæ toti⁹ vtilitatem conscriptę sunt, penitus contemnere velit, ex eis abunde confirmabitur assertio nostra. Nam vt illę testatur, sæpenumero Christus semetipsum eis præsentem exhibuit, ad non mediocrem eorum consolationem, vt nihil mirū fuerit, si Petro iam in tantis angustijs constituto, Christ⁹ apparuisset. Ad hæc, non potest paulus fuisse mendax, quum dixit se vidisse dominum Iesum. Sic enim primæ ad Corinthios. ix. testatur. Annon sum Apostolus (inquit)? Annon sum liber? Annon Iesum Christum dominum nostrum vidi? Quod & dixit, ne cæteris apostolis qui Christum in terris corporaliter secuti sunt, habendus esset inferior. Et rursum ca. xv. Postremo vero omnium velut abortiuo visus est & mihi. At quū istud Paulus ad ostendendā verā carnis

resurrectionē eo loci pducit, oportuit eū vtriq; vidisse chris-
 tū corporaliter & psonaliter, Præter hæc & locutū ei multa **Act. ix. et. xxij,**
 Christū fuisse, palā est ex actis, tam, ix. ca. q̄. xxij, Sed & bar **Actuum, ix,**
 nabas actor, ix. narrauit apostolis, quō Paulus in via vidis-
 set dñm, & q̄ locutus esset ei. Q; si Paulus in via Christum
 viderit corpaliter, & audierit ad se loquentē, quid prohibet **Actuum, ix,)**
 quo minus & idē contigisset Petro? Nā sicut in actis tradit,
 q̄ quū Paulus viso circūfulgurante lumine collapsus est in
 terrā, audiuit vocē dicentem sibi, Saul Saul quid me psequeris
 clamauit, Q; uis es dñe? Cui dñs. Ego sum Iesus, quē tu
 persequeris. Durū est tibi contra stimulos calcitrare. Et pau-
 lus tremens ac stupens, ait. Dñe, quid me vis facere? Subie-
 cit Christus. Surge & ingredere ciuitatē, & dicetur tibi qd
 te oporteat facere. Quid huic colloquio dissimile refertur
 in historia Petri, Quāobrem vt vera fuit historia q̄ de Pau-
 lo loquitur, ita & vera potuit esse quæ refertur de Petro.
 Nā vtriq; tam Petro, q̄ Paulo, Christus corpaliter adeo p-
 pinquus fuit, vt videri potuit ab vtroq; piter & audiri. Cæ-
 terū hui⁹ historie de Petro nec vnice⁹ testis est, sed pleriq; sub **Eusebius,**
Linus,
Aegesippus,
Ambrosius,
 scribunt eidem & nominatim Eusebius, Linus, Aegesippus,
 Ambrosius, Sed ista, quæ iam respōdimus abūde satis deſci-
 unt aduersarium.

CAVILLVS SEXTVS.

Marcus euāgelista Petri discipulus, a pceptore admo-
 nitus Romæ scripsit Euangeliū. Qd' petrus dū audiuit,
 & approbauit, ecclesie ad legendū autoritate sua ædidit,
 vt & Clemēs libro informationū scripsit, & Hieronym⁹
 de viris illustrib⁹ meminuit. De quo Petrus in epistola sua
 loquitur. Salutat vos Marcus filius meus, qui post cōscrip-
 tū tandē Euangeliū Aegyptū prexit, & primus Alexan-
 driæ Christū annuncians, illis ecclesiā constituit, exantla-
 risq; laboribus, Neroniani imperij anno octauo vita fun-
 ctus est. De cuius conuersatione apud Alexandriā, Philo-
 quoc; Iudæus librum concinnauit.

RESPONSIO.